

ніто ѿзъ ви кáзувамъ съ
коа властъ пра́вимъ тіа.

ГЛАВА ВІГ.

І начна да ѹмъ думъ съ
притчи: нѣкой человѣку
насадї лóзѣ, и заградї го
на сколо съ плетъ. и йскон-
пà въ нѣго точило, и согра-
дї кула, и предаде го на
рабо́тници те: и ѿдеси.

2 И кагато ѿзрѣлъ гроздїе
то, прати єдногò рака, да
зéме плоджгъ на-лóзїе то
ѡ рабо́тници те.

3 Я рабо́тници те, като
го фанаха, вида го и не
пратиша го пра́зденъ.

4 И паки прати дрѹгиго
рака до ніхъ: и тогова,
като го вида съ каменѣ,
разбіха м8 глава та, и ис-
пратиша го на зáдъ безчё-
стенъ.

5 И паки прати дрѹгиго: и
нѣго ѿкія: и дрѹги много
(праща) а ѿни єдини ви-
ха, а дрѹги ѿкія.

6 Прочее ѿще єдногò си
сýна возлюблennаго ѻмаши
и нѣго посла и спрати до
ніхъ, и говореше. защо ще
се засраматъ ѿ сýна ми.

7 Я ѿніа рабо́тници ѿко-
ха по междъ си: защо тóа
є наслѣднико: єлате да го
ѹкіеме, и наше ще бжде на-
слѣдіе то.

8 И като го фанаха, ѿ-

вида го, и ѵзфжрліха го
важна ѵзъ лóзѣ то.

9 Шо ще прочее да сотво-
ри господарю на-лóзѣ то;
що дойде, и ще да погбки
рабо́тници те, и ще даде
лóзѣ то на дрѹги.

10 Нито това ли писаніе
сте прочели; защо камень-
атъ, когото не творіха на
реджатъ видатели те, той
быде въ глава та на-оу-
глатъ:

11 О Господа быде това:
и єсть чудно въ очите ни.

12 И поискаха да го фá-
натъ, но ѿкоа хасе ѿ на-
родатъ: защото разумѣхъ,
че за ніхъ рече притча та:
и ѿставиша го та си ѿ-
дома.

13 И пратиша до нѣго нѣ-
коиси ѿ фарїсей те и љрѡ-
дїаны те, за да го ѿубоватъ
въ нѣкоа дума.

14 А ѿни като дойдоха,
рекоха м8: Оучителю, знае-
те защо си истиненъ, и не
маришъ, за никого: защо
не гаѣдаша на лицѣ то
на-человѣци те, но воистин-
нѣ пѣтъатъ Бжїй оучишъ;
трѣбва ли да дадеме дѣ-
нокъ на Кесара, или не; да
дадеме или да не дадаме;

15 А йисусъ понеже ѻмъ
знаеше лицемѣре то, рече
ѹмъ: что ме искѹшавате;
допесите ми єдинъ пѣназы
да ви димъ.